Dosar nr. 2-25100821-05-2rc-10092025

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător: Aliona Sârbu

Curtea de Apel Sud, sediul Cahul

D E C I Z I E
în numele Legii

04 noiembrie 2025 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Cahul
în componenţa:
Președintele completului, judecător: Inga Gorlenco,
judecătorii: Evgheni Bancov și Andrei Scripcenco,

judecând în lipsa părților, recursul declarat de reprezentantul O.C.N. „MK KREDIT COMPANY" S.R.L., Babilunga Eugeniu împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 21 august 2025, emisă în cauza civilă, la cerere depusă de O.C.N. „MK KREDIT COMPANY" S.R.L. către S.R.L. „Axenti Evgheni", Axenti Evgheni și Babaian Aliona privind confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere și eliberarea titlului executoriu, -

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 15 iulie 2025 O.C.N. „MK KREDIT COMPANY" S.R.L. a depus în Judecătoria Cahul, sediul Central cerere împotriva S.R.L. „Axenti Evgheni", Axenti Evgheni și Babaian Aliona cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere, și eliberarea titlului executoriu.

Drept argumente pentru înaintarea cererii, reclamantul a indicat că, că la data de 14 martie 2025 a fost încheiată tranzacția nr. 331/2025, între OCN „MK Kredit Company" SRL și S.R.L. „Axenti Evgheni", Axenti Evgheni și Babaian Aliona, privind achitarea în mod solidar a datoriei în sumă totală de 688 129,88 lei, care vor fi achitate conform următoarelor tranșe: 40 000 lei până la data de 25 martie 2025; 40 000 lei până la data de 25 aprilie 2025; 40 000 lei până la data de 25 mai 2025; 40 000 lei până la data de 25 iunie 2025; 40 000 lei până la data de 25 iulie 2025; 40 000 lei până la data de 25 august 2025; 40 000 lei până la data de 25 septembrie 2025; 40 000 lei până la data de 25 octombrie 2025; 40 000 lei până la data de 25 noiembrie 2025; 40 000 lei până la data de 25 decembrie 2025; 40 000 lei până la data de 25 ianuarie 2026; 40 000 lei până la data de 25 februarie 2026; 40 000 lei până la data de 25 martie 2026; 40 000 lei până la data de 25 aprilie 2026; 40 000 lei până la data de 25 mai 2026; 40 000 lei până la data de 25 iunie 2026; 40 000 lei până la data de 25 iulie 2026; 8 129,88 lei până la data de 25 august 2026.

Menționează că din momentul semnării tranzacției și până la ziua depunerii cererii de chemare în judecată, debitorii nu au efectuat careva plăți în contul stingerii datoriei.

Solicită confirmarea tranzacției nr. 331/2025 din 14 martie 2025 încheiată între OCN „MK Kredit Company” SRL și S.R.L. „Axenti Evgheni”, Axenti Evgheni și Babaian Aliona, cu eliberarea documentului executoriu.

Încheierea instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 21 august 2025, s-a refuzat cererea depusă de OCN „MK Kredit Company” SRL către S.R.L. „Axenti Evgheni”, Axenti Evgheni și Babaian Aliona cu privire la confirmarea tranzacției prin care părţile previn un proces civil, precum și eliberarea titlului executoriu, deoarece contravine legii și intereselor legitime a uneia din părți.

Recursul împotriva încheierii judecătorești.

Legalitatea încheierii instanței de fond este contestată cu recurs la 05 septembrie 2025 de către reprezentantul O.C.N. „MK KREDIT COMPANY” S.R.L., Babilunga Eugeniu, în care solicită: admiterea recursului, casarea integrală a încheierii, soluționarea prin decizie problema în fond şi anume: confirmarea tranzacție de împăcare prin mediere cu nr. 331/2025 din 14.03.2025, eliberarea titlurilor executorii privind „*încasarea silită și în mod solidar de la Axenti Evgheni S.R.L., IDNO/cod fiscal 1020603001083, Axenti Evgheni, număr de identificare *****, Babaian Aliona, număr de identificare *****, în beneficiul Organizației de Creditare Nebancare „MK Kredit Company” S.R.L., IDNO/cod fiscal 1013600010536 a datoriei conform tranzacției de împăcare nr. 331/2025 din 14 martie 2025 în mărime de 688129,88 MDL”*.

În motivarea recursului a indicat că, medierea este, de altfel, soluționarea extrajudiciară unui conflict apărut între părți sub egida mediatorului, reducând considerabil volumul de muncă al instanțelor de judecată. Instituția medierii a fost creată pentru a îmbunătăți prin completare sistemul judiciar într-un mod constructiv, nu pentru a înlocui tradiționalul litigiu în instanță de judecată.

Procedura de confirmare a tranzacției încheiate în scopul prevenirii unui proces civil şi de eliberare a titlului executoriu al acesteia (art. 487-art. 490 din Codul de procedură civilă a Republicii Moldova (în continuare CPC)), reglementează procedura de confirmare de către instanța judecătorească a tranzacției încheiată în procesul de mediere pentru ca aceasta să capete autoritatea lucrului judecat, constituind o procedură de control prin care instanța îndeplinește un control judecătoresc asupra respectării condițiilor impuse de lege față de tranzacția extrajudiciară pentru a-i recunoaște forța juridică. Încheierea privind confirmarea tranzacției extrajudiciare produce aceleași efecte ca şi încheierea de confirmare a unei tranzacții judiciare, instanța fiind obligată concomitent de a elibera titlul de executare silită.

Susține că, medierea este o instituție importantă și eficientă pentru justiția din Republica Moldova, însă refuzul instanței de judecată de a confirma tranzacția de mediere, creează noi conflicte între părțile semnatare, descurajează însăși instituția medierii, creează precedente judiciare vicioase contrare jurisprudenței uniforme, cu atât mai mult în așa mod instanța de judecată apără un comportament de rea credință şi încurajează debitorii care nu își execut obligațiile de plată corespunzător.

Indică recurentul că, potrivit art. 21 alin. (1) al Legii cu privire la mediere nr. 137 din 03.07.2015 *„Medierea poate fi inițiată de către oricare dintre părți, din proprie inițiativă, precum şi la recomandarea autorităților publice, instanțelor judecătoreşti sau organului de urmărire penală.”*.

Atrage atenția că, tranzacția de mediere, este un act de dispoziție al părților şi o modalitate de evitarea în intentare a unui proces civil, care reprezintă un contract judiciar, iar hotărârea de confirmare constituind convenția părților, care reprezintă, de altfel, și dispozitivul hotărârii.

Totodată, conform art. 14 alin. (1), (3), din CPC, la judecarea cauzelor civile în primă instanță, actele judiciare se emit în formă de hotărâre, *încheiere* şi ordonanță. *În formă de încheiere se emite dispoziția primei instanțe prin care nu se soluționează fondul cauzei.*

Susține recurentul, că instanța de fond conform prevederilor art. 487-490 din CPC, nu trebuia să procedeze la judecată, ci doar să consfințească convenția părților, or odată fiind consemnată de către părți, aceasta reprezintă voința liberă şi neviciată a creditorului OCN „Mikro Kapital Company" SRL şi debitorilor în conținutul clauzelor înserate în convenție, iar clauzele nu sunt afectate de vicii juridice.

Corespunzător, după cum vede din conținutul încheierii contestate, prima instanță a soluționat fondul cauzei *(în motivare s-a menționat despre consumator, a invocat Legea nr. 202/20/3 privind contractele de credit pentru consumatori, a verificat corectitudinea calculării datoriei totale ş.a.).*

Atrage atenția asupra faptului că potrivit art. 488 alin. (2) din CPC, la cererea de confirmare a tranzacției prin care părțile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită se anexează: (a) *tranzacția în original; b) convenția de mediere, dacă o astfel de convenție a fost încheiată; c) copia de pe procesul-verbal privind încetarea procesului de mediere; d) după caz, actele ce atestă executarea parțială a tranzacției - acte care au fost anexate*
de OCN MK Kredit Company SRL la cererea de confirmare a tranzacției în momentul depunerii în instanța de judecată.

Notează recurentul că, norma juridică sus menționată nu prevede obligația creditorului de a anexa la cererea cu privire la confirmarea tranzacției de mediere alte acte decât cele menționate mai sus.

Astfel, instanța de fond a interpretat eronat legea şi anume a interpretat eronat prevederile art. 488 alin. (2) din CPC, motivând în încheierea contestată că *creditorul era obligat şi nu a prezentat probe concludente şi admisibile în sensul confirmării datoriei existente, în special textul contractului de credit nebancar..., precum şi a contractelor de fidejusiune... întru constatarea de către instanța a scopului acordării creditului nebancar…*

În acest sens face trimitere și la prevederile art. 118 alin. (5), art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Corespunzător, susține că, instanța de fond în încheierea contestată menționează că „*...creditorul OCN „MK Kredit Company" SRL, nu a anexat contractul de împrumut or contractul de fidejusiune, care în opinia instanței urma a fi depus în original, după caz în copii autentificate".*

Reiterează că, prin încheierea nr. 2c-84/2025 din 16.07.2025, pe marginea acestui dosar instanța de judecată nu a solicitat anexarea contractului de împrumut or contractul de fidejusiune. În temeiul art. 118 alin. (5) din CPC, art. 119 alin. (1) din CPC nu a emis nici o încheiere chiar şi protocolară pentru a solicita de la OCN „MK Kredit Company" SRL acte suplimentare (probe) concludente şi admisibile în vederea examinării cererii privind confirmarea tranzacției. Astfel, consideră prezența unui viciu de procedură admis la examinarea cererii de către instanța de fond, ceea ce o consideră o încălcare gravă a drepturilor procesuale OCN „MK Kredit Company" SRL.

La fel indică că, potrivit încheierii recurate instanța de fond a invocat ca temei de refuz în confirmarea tranzacției de mediere prevederile art. 489 alin. (3) lit. (a) din CPC şi anume, *contravine legii ori încalcă drepturile, libertățile şi interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului.*

Ca urmare a reglementării, legiuitorul, exclusiv a indicat faptul că tranzacția trebuie să corespundă condițiilor de valabilitate prevăzute de prezenta lege, Codul Civil şi de alte acte legislative. Şi nu se admite includerea în tranzacție a clauzelor care: *a) se referă la drepturi şi obligații de care părțile nu pot dispune liber prin tranzacție; b) încalcă normele imperative ale legii, ordinea publică şi bunele moravuri; c) sunt în mod evident inechitabile; d) prejudiciază interesul superior al copilului; e) încalcă drepturile unor terțe persoane neantrenate în procesul medierii.*

Astfel, atrage atenția asupra faptului că instanța de fond nu motivează în încheierea contestată cărei legii contravine tranzacția de mediere sau care drepturi şi libertăți a debitorilor au fost încălcate, ci doar a fost invocat art. 489 alin. (3) lit. (a)-(b) din CPC.

Corespunzător, având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale şi noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării, instanța de fond trebuia să indice în încheierea atacată, cu suficientă claritate, motivele şi temeiurile pe care şi-a întemeiat concluzia de respingere a cererii de confirmare a tranzacției, ceea ce nu s-a făcut.

Susține că, părțile au negociat asupra clauzelor tranzacției sub egida mediatorului, care a şi contrasemnat conținutul acesteia. Din conținutul tranzacției, inclusiv a clauzelor esențiale, care nu atentează la drepturile, libertățile şi interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului, iar la încheierea acestei au fost respectate normele procedurii de mediere.

Cu atît mai mult, concluziile primei instanțe, expuse în încheierea contestată sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Consideră absolut absurd faptul că condițiile tranzacției contravin legii, ori încalcă drepturile, libertățile şi interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului.

Potrivit art. 32 alin. (1) din legea cu privire la mediere nr. 137 din 03.07.2015 *Tranzacția este acordul încheiat de părți şi contrasemnat de mediator, ca urmare a procesului de mediere, prin care părțile consimt asupra soluționării amiabile a unui litigiu, unde decizia aparține părților şi nu mediatorului sau instanței de judecată, iar potrivit art. 33, (2) din legea cu privire la mediere nr. 137 din 03.07.2015.*

Dacă tranzacția încheiată în cadrul unui proces de mediere, care a avut loc în afara procesului civil, nu este executată benevol, pentru a fi executată silit, aceasta poate fi, după caz: a) confirmată de către instanța de judecată în condițiile Codului de procedură civilă, sau b) investită cu formulă executorie de către notar, în condițiile stabilite de lege, dacă a fost încheiată între persoane juridice.

Menționează că, instanța de judecată la emiterea încheierii respective a ignorat atât prevederile legale, cât şi cele materiale. Toate prevederile tranzacției de împăcare prin mediere au fost ignorate de către instanța de judecată, încălcând grav interesele recurentului (creditorului) ca parte în procesul dc mediere, cauzându-i prejudicii considerabile.

Susține recurentul că, instanța de fond a emis o încheiere eronată şi neîntemeiată şi anume nu s-a luat în considerație faptul că termenii de executare benevolă a condițiilor din tranzacția respectivă au fost încălcați, iar ca urmare a neexecutării obligațiunilor tranzacției de către Axenti Evgheni SRL, Axenti Evgheni, Babaian Aliona a apărut temeiul juridic de a efectua măsurile prevăzute de art. 487-490 al CPC.

Relevă că, prin încheierea sa instanța de fond a lăsat impresia că nu a fost auzită în ce privește argumentele sale, privind temeinicia pretențiilor sale şi obiecțiile sale față dc debitori. Acest, fapt potrivit jurisprudenței constatate a CEDO constituie o violare a art.6 din CEDO (Helle c. Finlandei, 19.12.1997) p. 59-60).

Termenul de depunere a recursului.

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, „*Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii”*.

Analizând lucrările dosarului se atestă că încheierea contestată a fost emisă de către prima instanță la 21 august 2025. Copia încheierii a fost expediată în adresa O.C.N. „MK KREDIT COMPANY” S.R.L. la 22 august 2025, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere a actului judecătoresc anexat la materialele dosarului.

Cererea de recurs a fost înregistrată la instanța de judecată în data de 05 septembrie 2025.

Astfel, Completul de judecată reține respectarea termenului de înaintare a recursului împotriva încheierii emise de prima instanță.

Procedura în fața instanței de recurs:

În conformitate cu prevederile art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, *„încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol”*.

Potrivit prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, „*Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor”*.

Pornind din prevederile legii citate, recursul s-a examinat fără participarea părților, însă cu înștiințarea acestora despre data și ora judecării cauzei în ordine de recurs.

Părțile au fost înștiințate despre examinarea recursului pentru data de 04 noiembrie 2025, ora 16:00.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind materialele dosarului, analizând încheierea contestată în raport cu argumente invocate în cererea de recurs și cu înscrisurile administrate la cauza civilă, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursul este întemeiat, motiv care impune admiterea acestuia, casează integral încheierea primei instanțe, cu restituirea cauzei în instanța de fond, pentru rejudecare, în alt complet de judecată.

În acord cu prevederile art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată*.

După cum rezultă din actele cauzei, instanța de fond a fost sesizată de O.C.N. „MK KREDIT COMPANY” S.R.L. cu cererea împotriva lui Axenti Evgheni SRL, Axenti Evgheni și Babaian Aliona privind confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere cu nr. 331/2025 încheiată la 14 martie 2025 și eliberarea titlului executoriu.

Instanța de fond, examinând cererea înaintată de O.C.N. „MK KREDIT COMPANY” S.R.L., a refuzat cererea depusă de OCN „MK Kredit Company” SRL către S.R.L. „Axenti Evgheni”, Axenti Evgheni și Babaian Aliona cu privire la confirmarea tranzacției prin care părţile previn un proces civil, precum și eliberarea titlului executoriu, deoarece contravine legii și intereselor legitime a uneia din părți.

În conformitate cu art. 1917 alin. (1) Cod civil „*tranzacţia este contractul prin care părţile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultăţile ce apar în procesul executării unei hotărâri judecătoreşti*.”

În conformitate cu art. 1920 alin. (1), (2) lit. b) Cod civil „*tranzacţia are între părți autoritatea lucrului judecat. Tranzacția extrajudiciară nu este susceptibilă de executare silită decât după: confirmarea ei de către instanța competentă, conform capitolului XLV din Codul de procedură civilă, la cererea părții la procesul de mediere*.”

Verificând legalitatea încheierii judecătorești în coraport cu normele procesuale relevante, Completul de judecată conchide aplicarea și interpretarea eronată de către instanța de fond a normelor procesuale la adoptarea încheierii de refuz în confirmarea tranzacției de mediere și eliberarea titlului executoriu.

Instanței de fond a refuzat cererea depusă de O.C.N. „MK KREDIT COMPANY” S.R.L. invocându-se faptul că reclamantul nu a anexat contractul de împrumut și contracte de fidejusiune în original sau în copii autentificate. Completul de judecată consideră greșită poziția instanței de fond că, la cauza urmau să fie anexate în original contract de împrumut și contracte de fidejusiune pentru verificarea condițiilor întocmirii tranzacției de împăcare prin mediere. În acest sens, este întemeiată poziția recurentului din recursul declarat precum că, prevederile art. 488 alin. (2) Cod de procedură civilă nu stipulează obligația de anexare a astfel de acte.

Totodată, în sensul respingerii cererii O.C.N. „MK KREDIT COMPANY” S.R.L., instanța de fond a menționat că *”...nu pot fi determinate toate circumstanţele necesare confirmării tranzacţiei, se ajunge la concluzia de a refuza confirmarea tranzacţiei şi emiterea titlului executoriu.”*.

Conform art. 487 alin. (1) Cod de procedură civilă, *cererea de confirmare a tranzacției, prin care părțile previn un proces civil, și de eliberare a titlului de executare silită se depune în scris de către partea procesului de mediere sau reprezentantul legal al acesteia la instanța judecătorească de la domiciliul sau de la sediul pârâtului.*

Potrivit art. 488 alin. (1), (2), (3) Cod de procedură civilă, *în cererea de confirmare a tranzacției prin care părțile previn un proces civil și de eliberare a titlului de executare silită se indică*: *a) instanța căreia îi este adresată cererea; b) numele și prenumele mediatorului care a mediat litigiul; c) numele și prenumele sau denumirea părților procesului de mediere, domiciliul sau sediul acestora, numerele de telefon/fax, adresa electronică şi alte date de contact; d) data încheierii tranzacției; e) solicitarea părții interesate de a se confirma tranzacția și de a i se elibera titlul de executare silită a tranzacției; f) după caz, datele de contact ale reprezentantului legal al reclamantului. (2) La cererea de confirmare a tranzacției prin care părțile previn un proces civil și de eliberare a titlului de executare silită se anexează: a) tranzacția în original; b) convenția de mediere, dacă o astfel de convenție a fost încheiată; c) copia de pe procesul-verbal privind încetarea procesului de mediere; d) după caz, actele ce atestă executarea parțială a tranzacției; e) dovada de plată a taxei de stat și a taxei de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023. (3) Dacă cererea a fost depusă cu încălcarea prevederilor prezentului articol, acesteia nu i se dă curs, în conformitate cu art. 171.*

În acord cu prevederile art. 489 alin. (3) Cod de procedură civilă, *judecătorul refuză confirmarea tranzacției dacă aceasta: a) contravine legii ori încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului; b) a fost încheiată cu încălcarea prevederilor Legii cu privire la mediere*.

Sensul normelor citate, atestă că legiuitorul a stabilit în mod expres *conținutul* cererii de confirmare a tranzacției, *actele* necesare de anexate, precum și *temeiurile de refuz* în confirmarea tranzacției.

Cu toate acestea, instanța de fond a examinat cererea de confirmare a tranzacției în raport cu alte temeiuri de refuz, care nu sunt prevăzute de normele procesuale.

Drept urmare, prima instanța, fără nici un temei legal, a refuzat confirmarea tranzacției pe motivul „*nu pot fi determinate toate circumstanțele necesare confirmării tranzacției*".

Un alt aspect necesar de notat este motivul pentru care instanța de fond a refuzat cererea O.C.N. „MK KREDIT COMPANY" S.R.L., deoarece „contravine legii și intereselor legitime a uneia din părți", fără a argumenta în partea motivată a încheierii cărei legi contravine tranzacția de împăcare prin mediere semnată de părțile procesului și interesele legitime ale cărei părți sunt încălcate prin tranzacția de mediere a cărei confirmare o solicită creditorul. Or, art. 489 alin. (3) lit. a) Cod de procedură civilă, stipulează că „*judecătorul refuză confirmarea tranzacției dacă aceasta contravine legii ori încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, societății sau ale statului*". Astfel, instanța selectiv a indicat temeiul de refuz în confirmarea tranzacției, fără a argumenta raționamentele pentru a fi reținut acest temei de refuz în confirmarea tranzacției de mediere.

În contextul acestor raționamente, Completul de judecată constată aplicarea și interpretarea eronată de către instanța de fond a normelor procesuale ce vizează examinarea cererii de confirmarea tranzacției depuse de O.C.N. „MK KREDIT COMPANY" S.R.L., iar în consecință încheierea judecătorească de refuz în confirmarea tranzacției se impune a fi casată integral, cu restituirea cauzei la o nouă rejudecare, întrucât eroarea nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.*

Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează oricărei persoane dreptul de a-și prezenta în fața instanței pretențiile cu privire la drepturile sau obligațiile sale civile (cauza Golder împotriva Marii Britanii, 21 februarie 1975, § 36, seria A nr. 18).

Dreptul de acces la instanță nu este unul absolut și se poate preta la limitări, acestea sunt implicit admise, deoarece dreptul de acces "prin natura sa, presupune reglementarea sa de către stat, reglementare care poate varia în timp și spațiu, în concordanță cu nevoile și resursele comunității și ale indivizilor". În procesul de reglementare, Statele Contractante se bucură de o anumită marjă de apreciere. Deși decizia finală cu privire la îndeplinirea cerințelor Convenției aparține Curții, nu este rolul acesteia de a se substitui instanțelor naționale în evaluarea oportunității alegerii unei măsuri sau a alteia.

Totuși, limitările aplicate nu trebuie să restrângă accesul persoanei vizate de așa natură încât să afecteze însăși substanța dreptului. Mai mult, o asemenea limitare nu va fi compatibilă cu articolul 6 § 1 dacă nu urmărește un scop legitim și dacă nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit (ibid.; și, printre multe altele, *Cordova împotriva Italiei (nr.1)*, nr. 40877/98, § 54, ECHR 2003-I, și pentru recapitularea

principiilor relevante, *Fayed împotriva Marii Britanii*, 21 septembrie 1994, § 65, seria A nr. 294-B).

Soluția instanței de fond privind refuzul în confirmarea tranzacției pe alte temeiuri decât cele prevăzute expres de normele procesuale, încalcă dreptul la un proces echitabil al reclamantului prin privarea acestuia de a-și apăra drepturile încălcate.

Generalizând constatările notate supra, Completul de judecată admite recursul, casează integral încheierea instanței de fond, cu restituirea cauzei pentru rejudecare, în aceiași instanță de judecată, în alt complet de judecată.

Călăuzindu-se de prevederile art. 427 lit. b), art. 428 Cod de procedură civilă, Completul de judecată, -

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de reprezentantul O.C.N. „MK KREDIT COMPANY" S.R.L., Babilunga Eugeniu.

Se casează integral încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 21 august 2025, emisă în cauza civilă la cerere depusă de O.C.N. „MK KREDIT COMPANY" S.R.L. către S.R.L. „Axenti Evgheni", Axenti Evgheni și Babaian Aliona privind confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere și eliberarea titlului executoriu.

Se remite prezenta cauză civilă la Judecătoria Cahul, sediul Central, pentru rejudecare, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului, judecător **Inga Gorlenco**

Judecătorii: **Evgheni Bancov**

Andrei Scripcenco